

Nieuwsbrief 5 – juli 2012

Lieve mensen,

Eind juni jl bracht Ale een bezoek aan de school in de sloppenwijk in Dhaka. Naar aanleiding van dit bezoek schreef hij het volgende:

In gedachten ging ik terug naar mijn oma, zij had ook zo'n naaimachine. Singers gaan jarenlang mee, zijn bijna niet kapot te krijgen. Trots trapten de meiden op het voetpedaal. Zo makkelijk als ik fiets, zo handig worden de meiden in het naaien van jurken en kinderkleding. Trots lieten ze mij allerhande zelfgemaakte kinderkleding zien. Het was al weer ruim twee jaar geleden dat ik voor het laatst in het golfplaten klaslokaal was. Twee ventilatoren brachten verkoeling in de ruimte van zo'n twintig vierkante meter. Achtendertig meiden zaten ontspannen op de grond (en tweeëntachtig op vrijdag, tijdens de 'zondagsschool!'). Een deel van de meiden leerde rekenen, een deel was bezig met taal en een derde groep knipte patronen uit oude kranten en kreeg les op de Singer naaimachine. Het was fijn om er weer te zijn, en te zien hoe de meiden blij zijn met wat ze leren.

De sloppenwijk was niet veel veranderd. Het was nog net zo vol, net zo levendig en net zo warm. Ondanks de dreiging van sloop wordt er nog volop gebouwd. Ik heb er nooit bij stil gestaan, maar ook op een sloppenwoning kun je een tweede verdieping bouwen. Nog anderhalf jaar is de verwachting, dan ligt alles plat. De sloop die zo onverwacht snel begon, is even snel weer gestaakt. Het protest was groot. Een uitspraak van de Hoge Raad heeft echter bepaald dat alles weg moet. Wanneer is niet verteld, bewoners verwachten het einde snel na de verkiezingen in 2013.

Met Pastor James en de docenten heb ik gesproken over alternatieven. Ik heb ze gevraagd om na te denken hoe ze verder willen als alles plat gaat. Ze weten het nog niet, ze hebben ook geen idee waar de kinderen heen gaan. Net zo min als wij weten zij hoe de toekomst er uit ziet. Maar een ding weet James wel: ook in een te slopen sloppenwijk wonen mensen die Jezus nog niet kennen en zijn er meiden die baat hebben wij een school vol liefde. En zolang dat het geval is blijft de school open: zes dagen per week, vijftig weken per jaar.

Misschien zijn er mensen die meer willen weten. Willen jullie ons dat laten weten? Begin september is er nieuw presentatie materiaal klaar, met onder andere een korte film over het leven in de school.

Hartelijke groet,
Stichting GIDS Bangladesh

STICHTING
GIDS
BANGLADESH

liefde en aandacht in plaats van kinderarbeid
onderwijs in lezen, schrijven, rekenen en handvaardigheden
ontmoeten van Jezus' liefde

[www.
gidsbangladesh.
nl](http://www.gidsbangladesh.nl)